

Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Miroslavy Čermákové s názvem „Spolek Minerva a Eliška Krásnohorská“

Mirka Čermáková obhajuje práci, která v původní verzi kvůli špatnému rozvržení času na její přípravu, a tím nedostatečnému propracování a následné nulové revizi textu neprošla přes státnicovou komisi. Předkládaná verze je již na jiné úrovni pokud jde o vlastní text práce. Zachovává v podstatě původní strukturu, zlepšila proporčnost mezi jednotlivými částmi textu a výrazně upravila styl.

Striktněji dodržuje rozdělení práce na výklad o známých východiscích práce, tj. o situaci žen z hlediska možností zaměstnání a vzdělávání v historii, o vzniku a práci spolku Minerva, o Elišce Krásnohorské a dalších osobnostech (Prusík, Maternová), důležitých pro spolek a dívčí gymnázium Minerva, které spolek v roce 1890 otevřel a první léta provozoval.

Výklad vychází z dosud publikované české literatury, je dobře strukturovaný, logický. Někde najdeme zjednodušená, neobratná vyjádření typu např.

s. 22 – „...Vojta Náprstek ...již od mládí byl stoupencem žen...“

To lze samozřejmě přičíst nezkušenosti autorky, nicméně je třeba ji na to upozornit, aby se vs své další práci více zamýšlela nad formulacemi v psaném textu.

Text se nevyhnul ani několika málo dalším hovorovým ap. výrazům a pravopisným chybám –

s. 29 – „... prezentovala se **skrze** výstavu...“

s. 65 – „... **nabití** stejných hodnotí...“

zapomenutí poznámek z předchozí verze práce – s. 74 /pozn. Damová/

a věcným nesprávnostem – s. 58 – „... **rektor** medicínské **fakulty**...“

Přestože je text kompilací z publikované starší i novější literatury a neobsahuje zásadnější nové skutečnosti, velmi dobře splňuje požadavky na bakalářskou práci a je možné ho celkem snadno obhájit.

Druhou částí předkládané práce je „Edice“ korespondence. Zde je bohužel potřeba být o něco kritičtější, zejména z hlediska práce s textem.

Před závorku je na tomto místě třeba vytknout, že toto je nová, dosud nikde nepublikovaná a z hlediska obsahu dost zásadní část předkládané bakalářské práce. Oddělení od vlastního teoretického textu do samostatné „edice“ je vhodné, předtím byl pokud začlenit dopisy do textu, který se ukázal jako nefunkční, protože obsah korespondence tím zanikl, rozplynul se. Tímto způsobem práce přináší samostatně, jako celek, podstatné dopisy, které osvětlují osobní vztahy hlavních představitelů v rámci spolku Minerva během prvních let jeho existence a názory protagonistů spolku, které nikdo v dosud vydaných pracích k tématu nepublikoval.

Je velmi záslužné, že je diplomantka přepsala a tímto způsobem zveřejnila.

Jenže právě je jen přepsala, a proto je diskutabilní, zda tuto část označit jako „edice“ a zda tam zmiňovat Šťovíčkova pravidla, která příliš nezohledňuje. Naštěstí se nikde neobjevuje označení „kritická edice“. Vzhledem k zajímavosti a závažnosti obsahu korespondence bych proto přes formální obehnutí edičních pravidel autorce tuto část uznala, přihlédla k ní jen při hodnocení práce.

Na základě uvedených skutečností a s přihlédnutím k nedostatečné komunikaci autorky s vedoucí práce během celého roku doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnotit stupněm dobře.

Praha, 25. 8. 2021

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.